

Ավետիք Իսահակյան

Կուզե՞ս լինիմ վշտի ցողեր

Կուզե՞ս լինիմ վշտի ցողեր՝
Աչերիդ մեջ շող ցայեն.
Լուռ գիշերվա անուշ հովեր՝
Փունջ ծամերդ փայփայեն:

Կուզե՞ս լինիմ վարդ – նազելի՝
Կրծքիդ վրա վառվոհիմ.
Արշալույսի շողեր ոսկի
Դենքիդ վրա փայլփլիմ:

Կուզե՞ս լինիմ ծառ ու ծաղիկ՝
Քեզ գրկունս նինջ սփռեն.
Թալուկ ստվեր, թովիչ թռչնիկ,
Օրոր ասեն, օրորեն:

Ինչ որ ցանկասա՝ կուզե՞ս լինիմ,
Լինիմ երկինք ու երկիր,
Լինիմ ծով, ժայռ, արև, լուսին,
Միա՛յն, միա՛յն ինձ սիրի՛ր...

1892

Հատիճ